

ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ, FAKULTA ARCHITEKTURY

VYJÁDRĚNÍ VEDOUČÍHO BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Bakalář: Anežka Vonášková

15120 Ústav krajinářské architektury

Školní rok 2019/2020 LS

Název práce: **Parco Delle Muse – Nový park pro Florencii.**

1.0 Úvod:

Nový park ve Florencii je koncipován jako rejdiště múz, kterým současný, ač fiktivní Medici dávají k dispozici olivový sad pod zahradami Boboli. Rozsah původního projektu je takový, že by vystačil na několik bakalářských prací, zvláště v kontextu s některými bakalářskými projekty, které postihla preventivní obsahová hygiena. Vybrané území se soustřeďuje na výrazný prvek původního návrhu, to je na práci s vodou. Ve formě akvaduktů a propojených vodních schránek voda slézá z kopce, aby se nakonec skryla v náruči tůně. Tímto projekt navazuje i na tradici italských zahrad, kde voda hraje klíčovou roli jako např. Vila Lante, Tivoli a dalších

2. 0 Technické řešení, grafika etc.

Raději bych tuto pasáž nazval: Když dotančily múzy... Anebo když se rozpustí kouzlo vizualizací... Zde nastoupí racionální práce, od celku k detailu, až do posledního šroubku. Dobrá dokumentace je ta, kde sítím neznámého propadne absolutní minimum, kdy oponent nemusí lákat do hry svou fantazii. Vše je řešeno, jasně a logicky uspořádáno a v práci se nehemží římskými odkazy: *Hic sunt leones*. Bohužel „lvi“ v této práci nejsou žádnou raritou a některé výkresy jsou spíše náповědou než přesvědčivým dokumentem. Zatímco koncepční část práce byla patřičně oceněna porotou Olověného Dušana a také nominací na cenu Laurus 2019, má předložená práce standard dost ovlivněný zemskou gravitací. Ale začněme tím, co je bez výhrady pozitivní. V první řadě je to odvaha autorky vstoupit na tenký led, jít tam, kde ještě nebyla, tam kde nelze plundrovat desítky precedentů a standardních detailů. K tomu patří odvaha pohybovat se v zemi sice kulturně blízké, ale přece jen legislativně neznámé. To platí samozřejmě i o vegetaci. Tento potenciální handicap se v koncepční fázi neprojevuje.

Z výkresů dokumentujících schopnost převést koncept do reality už má ale oponent dost zamotanou hlavu. Neoceňuji interaktivní bloudění dokumenty, hledání spojení a souvislostí. Zde už trochu chybí logika a jasná návaznost. Čitelnost některých dokumentů velmi trpí nedostatkem editování a volbou nevhodného měřítka. Pomohlo by některé výkresy rozdělit na několik částí, jasně identifikovatelných odkazovou mřížkou a adekvátnímu účelu informace. Třídění informací není rozhodně silnou stránkou práce. Chybí referenční mřížka. Zůstává tajemstvím, jak by případný realizátor v reálné situaci zjistil např. u tůně místo vedení řezů. Tůň je dokumentována příliš schematicky. Formu nejlépe odhalí vrstevnice po min. 200mm.

Některé detaily, např. molo jsou nedostatečně dokumentovány. Snaha po nestandardním řešení, kde diktát formy převládá, vede k problematickým detailům upevnění svrchní vrstvy. Nebudu rozpitvát jednotlivé prvky, za všechny např. pískovcový obklad jedné z „vodních schránek“ je konstrukčně nedomyšlený, stejně tak čištění.

3.0 Průvodní a technická zpráva

Souhrnná zpráva je zpracována adekvátně. Z nějakého, pro mne neznámého důvodu se autorka odvolává na české normy a zákony. Zde by bylo na místě vysvětlení proč. Osobně bych preferoval zevšeobecnění, bez těchto odkazů.

4.0 Hodnocení

Vcelku lze práci hodnotit jako obhajitelnou. Výtky se týkají zejména organizační stránky dokumentace, občasné náznakovosti a čitelnosti. Věřím, že autorka se z této práce poučila a v další práci bude již lépe synchronizovat koncepční a prováděcí dokumentaci.

Hodnocení C (dobře)

Praha 17. června 2020

Vladimír Sitta, vedoucí bakalářské práce

